EPISTOLA
CONVENTUS
CLERI GALLICANI
AD UNIVERSOS
ECCLESIÆ GALLICANÆ
PRÆSULES.

PARISIIS,
Apud FREDERIC. LEONARD Regis, Sereniſſimi Delphini & Cleri Gallicani Typographum, viâ Jacobæâ.

M. DC. LXXXII.
CUM PRIVILEGIO REGIS.

ILLUSTRISSIMIS AC REVERENDISSIMIS

ARCHIEPISCOPIS
ET EPISCOPIS
IN TOTO GALLIARUM REGNO

CONSTITUTIS.

ARCHIEPISCOPI
ET EPISCOPI
CÆTERIQUE ECCLESIASTICI VIRI

A CLERO GALLICANO DEPUTATI

Mandato Regio Parisiis Congregati.

SALUTEM.

REVERENDISSIMI AC RELIGIOSISSIMI CONSACERDOTES.

NON Vos latet concussam aliquatenùs nuper fuisse Ecclesiæ Gallicanæ pacem, quando-

quidem nos misit Vestræ Fraternitatis Charitas ad illud periculum propulsandum.

S. Cypr. l. de Unit. Eccl. Fidenter cum B. Cypriano pronuntiamus, CHARISSIMI COLLEGÆ, *Christum, ut unitatem manifestaret, unam Cathedram constituisse, & unitatis originem ab uno incipientem suâ Auctoritate disposuisse; Eumque, qui Cathedram Petri, super quam fundata est Ecclesia, deserit, in Ecclesia non esse; qui verò Ecclesiæ unitatem non tenet, nec fidem habere.* Quare nihil nobis antiquius fuit statim atque *congregati sumus in nomine Christi*, (Math. 18.) quàm ut *unius Corporis*, quod nos omnes esse inclamat Apostolus, (Ephes. 4.) *unus esset spiritus, nec essent in nobis schismata*, (1. Cor. 1.) nedum vel minima cum totius Ecclesiæ Capite dissensionis suspicio. Hoc autem eò magis pertimuimus, HONORATISSIMI PRÆSULES, quòd cum Pontificem impræsentiarùm nobis providit DEUS OPTIMUS MAXIMUS, quem ob eximias, quibus abundè præditus est, omnium Pastoralium virtutum dotes, non modò Ecclesiæ *Petram*; sed etiam tanquam *Fidelium* atque *in omnibus exemplum bonorum operum*, (1. ad Tim. 4. Ad Tit. 2.) debemus jure merito venerari.

Hanc nostræ concordiæ, & ad tuendam Ecclesiæ unitatem conspirationis ideam tam piè, tam doctè, tam facundè in omnium nostrûm animis præformavit Illustrissimus Orator,

qui primus quasi nostrorum Comitiorum os aperuit, dum Spiritus Sancti gratiam & auxilium communibus votis, sacrificante Illustrissimo Parisiensi Archiepiscopo, nostro dignissimo Præside, invocavimus; ut indè nostri Conventus felicissimum exitum ominati sint universi.

Non dubitamus equidem, CONSACERDOTES REVERENDISSIMI, quin pergratum Vobis fuerit, quod à Regis nostri Christianissimi pietate obtinuimus, quodque vicissim ad pacem servandam, ac tanti Principis gratiam conciliandam, simul & ad memoris nostri animi testificationem rependimus; quodque tandem scripsimus ad Sanctissimum Pontificem. Sed operæ pretium esse duximus aliquid ulterius explicare, ne quid unquam contingat, quod possit Ecclesiæ quietem ordinisque tranquillitatem tantisper commovere.

Sanè, cum vel ad levissimam discordiæ umbram unusquisque nostrûm exhorruerit, existimavimus maximè nos Ecclesiæ unitati profuturos si certas Regulas conderemus; vel potiùs antiquas in fidelium memoriam revocaremus, quibus tota Ecclesia Gallicana, quam *nos regere posuit Spiritus Sanctus*, ita secura esset, ut nemo unquam vel deformi assentatione, vel abruptâ Act. 20.

Prov. cap. 22 falsæ libertatis cupiditate, *terminos transgrederetur quos posuerunt Patres nostri*; sicque nos ab omni dissensionis periculo explicata veritas liberaret.

Quandoquidem verò non modò tenemur Catholicorum paci studere, sed etiam procurandæ eorum reconciliationi, qui *à Christi Sponsâ segregati adulteræ conjuncti sunt, & à promissis Ecclesiæ separati*; adhuc ea ratio nos impulit, ut eam aperiremus quam veram esse arbitramur, Catholicorum sententiam: sic enim factum iri speravimus, ut *nemo ampliùs fidelium fraternitatem mendacio fallat, aut fidei veritatem perfidâ prævaricatione corrumpat*; & qui in Romanam Ecclesiam, erroris nobis affictì specie, velut in reprobatam Babylonem hactenùs debacchati sunt, quia mentem nostram vel ignorarunt, vel se ignorare simularunt, detractâ tandem falsitatis larvâ, à calumniis suis imposterùm temperent, & in suo schismate, quod tanquam ipsâmet Idololatriâ detestabilius crimen execratur Augustinus, diutiùs non perseverent.

S. Cypr. lib. de Unit. Eccl.

Ibid.

S. Aug. Ep. 162.

Profitemur itaque, ILLUSTRISSIMI PRÆSULES, quamvis *duodecim, quos elegit* JESUS *& Apostolos nominavit*, sic, ad regendam *in solidum* suam Ecclesiam, constituerit, ut essent *pari*, sicut loquitur S. Cyprianus, *honoris & potestatis consortio præditi*, Primatum tamen Petro

Lucæ 6.

S. Cyp. de Unit. Eccl.

divinitùs fuiſſe conceſſum; quod & ab Evangelio diſcimus, & tota docet Eccleſiaſtica Traditio. Quare in Romano Pontifice, Petri Succeſſore, *Summam, licet non ſolam*, cum B. Bernardo, *à Deo inſtitutam Apoſtolicam poteſtatem* venerati, ſervato crediti nobis Chriſti Sacerdotii honore, Claves primùm uni traditas eſſe, ut unitati ſervarentur, cum ſanctis Patribus, Eccleſiæque Doctoribus prædicamus; ſicque Summorum Pontificum, ſeu quoad fidem, ſeu quoad generalem Diſciplinæ Morumque reformationem, decretis fideles omnes cenſemus eſſe obnoxios, ut ſupremæ illius ſpiritualis Poteſtatis uſus per Canones totius orbis obſervantiâ conſecratos determinandus moderanduſque ſit: ſi qua autem ex Eccleſiarum diſſenſione, gravis difficultas emerſerit, *Major*, ut loquitur Leo Magnus, *ex toto orbe Sacerdotum numerus congregetur, generaliſque Synodus celebretur, quæ omnes offenſiones ita aut repellat, aut mitiget, ne ultrà aliquid ſit vel in fide dubium, vel in Charitate diviſum.*

S. Bern. lib. 3. de Conſid.

S. Leo Epiſt. 24. ad Theodoſ. Auguſt.

Cœterùm, FRATRES RELIGIOSISSIMI, cum Reſpublica chriſtiana non Sacerdotio tantùm, ſed etiam Regum & *Sublimiorum Poteſtatum* Imperio gubernetur; ita quoque ut proſpeximus, ne ſchiſmatibus dividatur Eccleſia, ſic & debuimus omnibus Imperii tumultibus, Populorumque motibus obviam ire, in eo præſertim

Regno, in quo tot olim, ſpecie Religionis, perduelliones exortæ ſunt, ac propterea Regiam authoritatem, quoad temporalia, à Pontificiâ liberam eſſe pronuntiavimus, ne ſi forte Eccleſiaſtica Poteſtas crederetur aliquid moliri, quod temporalem minueret, chriſtiana tranquillitas turbaretur.

Rogamus porrò fraternitatem pietatemque veſtram, REVERENDISSIMI PRÆSULES, ut quondam Concilii Conſtantinopolitani primi Patres rogabant Romanæ Synodi Epiſcopos, ad quos Synodalia ſua geſta mittebant; ut de iis, quæ, ad Eccleſiæ Gallicanæ perpetuò ſartam, tectam, conſervandam pacem explicuimus, nobis *congratulemini*, & idem nobiſcum ſentientes, eam, quam communi Conſilio divulgandam eſſe cenſuimus, doctrinam in veſtris ſinguli Eccleſiis, atque etiam Univerſitatibus & Scholis veſtræ Paſtorali curæ commiſſis, aut apud veſtras Diœceſes conſtitutis, ita procuretis admitti, ut nihil unquam ipſi contrarium doceatur. Sic eveniet ut, quemadmodum Romanæ Synodi Patrum conſenſione Conſtantinopolitana univerſalis & oecumenica Synodus effecta eſt, ita & communi noſtrûm omnium ſententiâ noſter Conſeſſus fiat nationale totius Regni Concilium; & quos ad vos mittimus doctrinæ noſtræ articuli, fidelibus venerandi & nunquam

Epiſt. Synod. Conc. Conſt. I. ad Conc. Rom.